

Presumir de cinema entre les onades i el vent d'una nit d'estiu

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

“**S**i aquesta és la festa d'estiu, vés a saber com serà la d'hivern”, diu David Verdaguer així que arriba. No li falta lucidesa. Un vent arrauxat despena el respectable. Es nota que som a la vora del mar. Esclar que potser és molt més preferible aquesta brisa un pèl encabritada que no pas el fred glacial que va comparèixer a Montjuïc durant els premis Gaudí. L'Acadèmia del Cine-

ma Català organitza la seva trobada estiuenca habitual al restaurant Boo de la Mar Vella, un indret bonic, sens dubte, on un pot gaudir de les onades espetegant contra l'escullera mentre veu els comensals del menjador principal posar-se les botes amb les gambes i els musclos a la marinera. Per anar-nos ambientant projecten un vídeo sobre Jean Leon, mític vinater i home de cinema que va ser amic de Frank Sinatra.

Coincideixo a l'entrada amb Marcel Barrena, Marc Martínez, Adrià Collado, Aina Clotet, Vicky Luengo, la directora Mireia Ros i la seva inseparable productora Marta Figueras, l'activista cultural Xa-

Melina
Matthews i
Maria Molins.

CRISTINA CALDERER

vier Juclà i l'autor de còmic Sebas Martín. Isona Passola m'explica que aquesta festa es fa sobretot perquè la gent “en prengui nota” i per ensenyar els premis internacionals que reben les nostres pel·lícules. Està entusiasmada amb el lloc que ens acull: “Aquí hem de fer els Gaudí!” Amb Montse Majench, directora del l'Acadèmia, parlem de la llum preciosa del capvespre i de la insígnia que ens regalen a l'entrada, que recorda i homenatja la Germandat del Cinema, mútua professional que entre el 1933 i el 1998 va vetllar pels interessos de la gent del cinema.

Fem tertúlia amb l'equip d'*El camí més llarg per tornar a casa* –el di-

rector, Sergi Pérez, i els productors Aritz Cebrian i Martín Samper– que rebrà el premi Pepón Coromina, reconeixement a les iniciatives més arriscades i rellevants de l'any. També departeixo de tuits, trols i sobretot cinema, amb Xapo Ortega, codirector de *Ciutat morta*, agraït amb el tractament que l'ARA ha fet del film. Hi veig Sebastià D'Arbó, Carles Mir, Ferran Rafé i Kike Maíllo. Jaume Figueras m'explica que porta el banyador sota els pantalons, no fos cas que vingués a tomb un banyet. “I la tovallola?”, li pregunto amb ganes de buscar trespeus al gat. M'informen que el vi s'ha acabat abans d'hora. Era Jean Leon. Sota el cel encapotat de Barcelona no m'imagino més glamur. —